

Francesc Tàrraga i Eixea el guitarrista més universal de tots els temps

Francesc d'Assís Tàrraga i Eixea va néixer a Vila-real el dia 21 de novembre de 1852, concretament a la plaça de Sant Pasqual número 54 (segons la partida de bateig), però se va criar i va créixer al Raval de Sant Pasqual a la casa on, ara mateix, es troba l'oficina municipal de Turisme. Amb els primers èxits com a guitarrista i compositor s'instal·là a Barcelona, on va morir el 15 de desembre de 1909, l'any de la Setmana Tràgica a la Ciutat Comtal.

Fill de **Francesc Tàrraga Tirado** i d'**Antònia Eixea Broch**, humils vila-realencs dedicats a fer de casers de les monges clarisses, va tenir una infantesa marcada per un accident. De xiquet, Francesc era cuidat per una assistenta, però, un dia es va escapar de casa i va caure dins de La Sequiola, el popular canal de reg pròxim a sa casa. Açò li va causar un fort xoc que va danyar els seus ulls per sempre. Son pare va pensar que el xiquet podria perdre completament la vista, de manera que es van traslladar a Castelló perquè assistira a classes de música i, en cas de quedar cec, poguera guanyar-se la vida com a músic, tocant algun instrument.

Va ser curiosament un músic cec, **Eugeniu Ruiz**, el que va impartir a Tàrraga les seues primeres lliçons musicals. I un altre cec, **Manuel González**, també conegut com "*El cec de la Marina*" va ser qui el va iniciar en el món de la guitarra. Aquest es guanyava la vida tocant tal instrument, i sabia molt bé tots els trucs per a animar la generositat del públic, secrets que va ensenyar al jove Tàrraga.

En 1862, el famós concertista **Julián Arcas** donà un concert a Castelló on va tindre l'oportunitat d'escoltar tocar el jove i va quedar tan impressionat, per la seua habilitat, que va recomanar a son pare que l'enviara a Barcelona per tal de millorar els seus estudis musicals. D'esta manera, **Tàrraga** es va desplaçar a esta ciutat, però prompte va abandonar la casa dels familiars on residia i es va unir a un grup de joves músics, tocant a tavernes i cafeteries per a guanyar-se alguns diners, en compte d'assistir al conservatori. Son pare es va assabentar d'açò i va anar a Barcelona per a portar-lo a de tornada cap a casa.

La situació econòmica força a Tàrraga a contribuir als ingressos familiars, de manera que després de diversos concerts en pobles veïns, aconsegueix una plaça com a pianista al Cassino de Borriana. Durant aquest temps, alterna el seu treball de pianista amb una valenta defensa de la guitarra fins que un ric home de negocis,

Antonio Canesa, costea un viatge de Tàrraga a Madrid per a millorar els seus coneixements en el Conservatori Nacional de Música. Quan arriba a la capital, ho fa portant la seua primera guitarra de qualitat, fabricada per **Antonio Torres** de Sevilla, és a dir, la que es convertirà en la seua preferida per sempre.

Va entrar al Conservatori de Madrid el 1874, on estudià composició amb Emilio Arrieta. Ja cap a finals de 1870 ensenyava guitarra i donava concerts amb certa regularitat, comptant amb alumnes tan destacats com ara el seu futur biògraf, **Emili Pujol**, i **Miquel Llobet**.

Com a virtuós intèrpret era conegut com el Sarasate de la guitarra i en 1880 va fer concerts a París i Londres. Aquell mateix any, en arribar l'hivern, va substituir al seua amic guitarrista **Luís de Soria** en un concert a Novelda (Vinalopó Mitjà), on va conèixer la seua futura esposa, **Maria Rizo Ribelles**.

El 1881, després d'un concert a Lió (França), va arribar a París on es va relacionar amb els personatges principals de la seua època, actuà en nombrosos teatres i també per a la mare del rei Alfons XII, és a dir, la reina Isabel II exiliada a França des de la seua abdicació. Després de diverses actuacions a Londres, va tornar a Novelda per casar-se amb la seua promesa.

La nova família es trasllada a Madrid en 1882, on naix la seua primera filla, **Maria Josefa**, que va morir al poc de temps (1883). Al 1884 naix el seu fill Francesc, el primer varó de la família, i el 13 de setembre de 1885 naix **Maria Rosalia**, batejada a la catedral de Barcelona, a la que tots anomenaran **Marieta** (fins la seua mort al 1962) i al 1887 la darrera filla, **Conxita**, batejada a l'església de Sant Joan del barri de Gràcia.

Gires

Francesc Tàrraga va fer nombroses gires per Perpinyà (França), Cadis, Niça (França), Mallorca, París, València, etc. Precisament a València és on va conèixer una vídua molt rica, de nom Conxa Martínez, que no solament li fa de mecenes -o sponsor com dirien els postmoderns- i li dona tot el suport en la seua carrera artística, sinó que li presta una casa a Barcelona per a ell i la seua família. A Barcelona és on Tàrraga

va compondre la majoria de les seues obres més famoses: al tornar d'un viatge a Granada és quan escriu el trèmol "*Recuerdos de la Alhambra*"; mentre la seua estada en Algèria, a banda de donar-li l'oportunitat de conèixer personalment al famós compositor francès Camille Saint-Saëns, li inspira la composició *Dansa Mora*. Però va ser a Sevilla on va escriure la majoria dels seus Estudis, dedicant al seu benllogat amic Tomàs Breton la bella composició del "*Capricho Árabe*". També va arreglar per a guitarra peces d'altres compositors il·lustres, com ara Beethoven, Chopin o Mendelson. Amb Isaac Albéniz també va compartir amistat i molt d'interès a combinar la tendència romàntica del seu temps amb elements populars de la tradició espanyola.

No obstant, Tàrraga no se sentia satisfet amb el so que estava obtenint de la seua guitarra i, als 50 anys, en 1902, decideix jugar-se el seu propi prestigi i comença a tallar les seues ungles a poc a poc fins a fer-les quasi desaparèixer davall la pell dels dits, que s'endurix fins a obtenir eixe dolç so característic de la seua escola.

Angelo Gilardino, compositor i musicòleg italià contemporani, ha escrit: "*Els nou preludis de Tàrraga són el seu més profund pensament musical de forma concentrada*", frase que confirma que Tàrraga no solament va crear els fonaments de la tècnica de la guitarra actual, sinó que va fomentar l'interès creixent per la guitarra com a instrument de recital.

Continua els seus grans concerts: Bilbao, Gènova, Milà, Florència, Nàpols i Roma. En este país demostra la seua incomparable mestria, tal com resen les cròniques, fent multitud d'amics i admiradors. Però fins i tot la fama no pot canviar la personalitat de Tàrraga. Home sensible i afectuós, continua obrint les portes de sa casa a tots els seus amics, sense tindre en compte la seua condició social. Tàrraga era una persona tímida que preferia els concerts d'ambient familiar, amb un reduït nombre d'assistents, als grans teatres.

Esta forma de ser va acabar arruïnant-lo econòmicament, fins al punt que el seu germà Vicent va ser qui va ajudar a eixir endavant a la família, donant classes de guitarra als alumnes de Tàrraga quan el mestre es trobava de gira. Però la sort no està del seu costat i al gener de 1906 una hemiplegia deixa paralítica la meitat esquerra del

Auto-Escuela AMOROS
Centre de Formació Autoritzat per la D.G.T.

JVC AMOROS GESTORIA, SL
CONSULTORIA I ASSESORIA FISCAL
LABORAL - JURIDICASERVEIS
INTEGRATSPIMES - PARTICULARS

Sant Pasqual, 23 · 12540 VILA-REAL
Tel. 964 52 18 05 · 605 459 220
autoescuela.amoros@gmail.com amoros@gestores.net

Distribución de productos fitosanitarios

Servicios agrícolas
Abonos
Plantones

Chabrera
AGROQUIMICOS

Borriol, 82-Vila-real
chabrera@telefonica.net

Tel. y Fax: 964 52 11 85

seu cos. La recuperació va ser lenta i penosa. La llarga malaltia va buidar les arquitectures familiars, però els seus nombrosos amics van demostrar que ho eren de veres, tornant-li tots els favors que els havia fet Tàrraga al llarg del temps. Així, organitzen una sèrie de concerts bimensuals, les "Audicions Tàrraga", on els amics pagaven al mestre per les seues interpretacions. De tota manera, una notícia del periòdic La Plana, de Vila-real, parla d'un concert de Tàrraga al seu poble natal en 1906, concretament, als salons del Sindicat de Regs.

Tàrraga es recupera i inicia novament les seues gires. A l'Octubre de 1908 sent nostàlgia i torna a Castelló. D'ací es desplaça a Novelda i Monòver en maig de 1909, on passarà tot l'estiu alternant amb concerts a València, Cullera i Alcoi. A Picanya compona les seues darreres obres, "Endecha" i "Oremus", datades el 2 de desembre. El dia següent, 3 de desembre, se sent malalt i torna a Barcelona, on mai tornarà a eixir de sa casa del carrer València fins el dia 15 de desembre de 1909 de bon matí, quan es produeix el seu decés.

Des de l'aparició i popularització del telèfon mòbil, a la darrera dècada del segle XX, la música més escoltada a tota l'aldea global, és a dir, a tot el món, és el polític conegut com Melodia Nokia (Nokia Tune) perquè és el to predeterminat dels mòbils d'aquesta marca finlandesa, però tret d'una peça de Tàrraga anomenada Gran Vals, concretament els compasos 14 al 16. Durant els anys que aquests mòbils han estat de moda, se calcula que la melodia de Tàrraga sonava constantment en quasi 900 milions de telèfons mòbils.

Versions de les obres

De les obres de Tàrraga s'han fet moltes versions, com ara la de Mike Olfield, una particular adaptació de Recuerdos de la Alhambra per a la pel·lícula "Los gritos del silencio" (The Killing Fields, 1984) titulada "Étude". Per a la pel·lícula "El amor en los tiempos del cólera", basada en la novel·la de l'escriptor Gabriel García Márquez, es va usar com a tema central la cançó "Hay amores" de Shakira, amb una instrumentalització basada totalment en el "Capricho Árabe" de Tàrraga amb lletra de la cantant colombiana arrelada a Catalunya com a parella d'un famós futbolista.

Cada 15 de desembre celebra Vila-real el Dia Mundial del seu fill més il·lustre, perquè els valencians som més de commemorar el traspàs que el naixement dels nostres avantpassats, amb diversos concerts i actes culturals que comencen amb la visita al cementeri de Castelló on reposen les seues despulles.

Amb **Tàrraga**, sempre hem tingut els vila-realencs un sentiment de deute, malgrat el carrer principal que li hem dedicat (l'avinguda de Tàrraga és, avui en dia, el vial principal de la ciutat), l'institut de Secundària (el segon de les comarques de Castelló, construït al 1966 quan només hi havia el Ribalta a Castelló) o les dues escultures (el bust d'Ortells a la Plaça Bayarri, o l'obra d'Enrique Gimeno a la placeta de l'Alguer) o la sala del Museu de la Ciutat, Casa de Polo, dedicada al nostre

gran guitarrista i compositor, ja que, al seu dia, va ser soterrat al cementiri de Castelló i, més endavant, Benicàssim va començar a organitzar els Festivals Internacionals de Guitarra (quedant l'Ajuntament de Vila-real com un col·laborador més) dedicat al mestre que va enlairar l'instrument musical, des de les tavernes marginals, als escenaris i palaus musicals més emblemàtics d'Europa, integrant-lo com un element noble dins dels més clàssics concerts musicals...

Sobre la vida de Tàrraga podem consultar "Memòria gràfica de Tàrraga" d'Onofre Flores Sacristan i Salustiano López Orba (Ajuntament de Vila-real, 2004), així com la clàssica biografia del seu deixeble Emili Pujol (1960) "Tàrraga, ensayo biográfico" o les -en plural- del vila-realenc Adrian Rius Espinós "Francisco Tàrraga, 1852-2002. Biografía oficial" (Ajuntament de Vila-real, 2002), així com la més recent del mateix autor "Francisco Tàrraga, 1852-1909. Una biografía documental" de 2018.

De tota manera, si us agrada la novel·la històrica, podeu endinsar-vos en les pàgines de "Les llàgrimes d'Orfeu" de l'escriptor de Suera, Vicent Pallarés Porcar, premi Octubre de narrativa 2017, que recrea els èxits i els patiments de la família de Francesc Tàrraga, orgull de Vila-real, el guitarrista més universal de tots els temps.

Antoni Pitarch Font

Va ser un músic cec, Eugeni Ruiz, el que va impartir a Tàrraga les seues primeres lliçons musicals, i, Manuel González, conegut com "El cec de la Marina" qui el va iniciar en el món de la guitarra

Carrefour

Vila-real

En Carrefour Vila-real, clientes y empleados somos una gran familia.

¡Gracias por confiar en nosotros desde hace 26 años!

¡Feliz Navidad!

FESTIVOS CERRADOS

Domingo 5

Miércoles 8

Domingo 12

Sábado 25

FESTIVOS CON APERTURA

Lunes 6

Domingo 19

Domingo 26

Para facilitar sus compras navideñas, les informamos de los días de apertura durante el mes de Diciembre

Carrefour.es

Tu compra online

Haz tu compra cuando quieras y te la llevamos a casa.

También puedes recoger tu pedido en tienda

drive* En 2 horas estará preparado. Tú no tendrás ni que bajarte del coche.

Click & collect En 3 horas estará listo en tienda para que lo recojas en Atención al Cliente.

*Consulta disponibilidad de estos servicios en carrefour.es

SERVICIOS EN TU MÓVIL SÍGUENOS EN CONTACTA EN

Descárgate la App "Mi Carrefour"

691 336 103

Atención al Cliente 914 908 900

De lunes a sábado y domingos/ festivos de apertura de 9 a 22 h.

Carrefour

Centros Comerciales Carrefour S.A. C/ Campezo, 16 28022 Madrid